

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

11. prosince 2019*

[znění opravené usnesením ze dne 13. února 2020]

„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Listina základních práv Evropské unie – Články 7 a 8 – Směrnice 95/46/ES – Článek 6 odst. 1 písm. c) a čl. 7 písm. f) – Oprávněné zpracování osobních údajů – Vnitrostátní právní úprava umožňující kamerový monitorovací systém k zajištění bezpečnosti a ochrany osob, majetku a hodnot a uskutečnění oprávněných zájmů bez souhlasu subjektu údajů – Umístění kamerového monitorovacího systému ve společných částech bytového domu“

Ve věci C-708/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunalul București (soud prvního stupně v Bukurešti, Rumunsko) ze dne 2. října 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 6. listopadu 2018, v řízení

TK

proti

Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Prechal (zpravodajka), předsedkyně senátu, L. S. Rossi, J. Malenovský, F. Biltgen a N. Wahl, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za rumunskou vládu C.-R. Canțărem, jakož i O.-C. Ichim a A. Wellman, jako zmocněnci,
- za českou vládu M. Smolkem, J. Vláčilem a O. Serdulou, jako zmocněnci,
- za dánskou vládu J. Nymann-Lindegrenem, jakož i M. Wolff a P. Z. L. Ngo, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: rumunština.

- [ve znění oprav provedených usnesením ze dne 13. února 2020] za Irsko M. Browne a G. Hodge, jakož i A. Joycem, jako zmocněnci, ve spolupráci s D. Fennelly, BL,
- za rakouskou vládu původně G. Hessem a J. Schmoll, poté J. Schmoll, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, jakož i P. Barros da Costa, L. Medeiros, I. Oliveira a M. Cancela Carvalho, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi H. Kranenborgem a D. Nardim, jakož i L. Nicolae, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vypořádání generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 1 písm. e) a čl. 7 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 255), jakož i článků 8 a 52 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi TK a společenstvím Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A (společenství vlastníků jednotek bytového domu M5A-vchod A, Rumunsko, dále jen „společenství vlastníků“) ve věci žádosti TK o to, aby bylo tomuto společenství nařízeno vypnout kamerový monitorovací systém umístěný v tomto domě a odinstalovat kamery umístěné v jeho společných částech.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Směrnice 95/46 byla zrušena a nahrazena s účinkem ode dne 25. května 2018 nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1). S ohledem na dobu, kdy nastaly skutkové okolnosti sporu v původním řízení, se však spor stále řídí ustanoveními této směrnice.
- 4 Cílem směrnice 95/46 byly podle jejího článku 1 ochrana základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich soukromí, v souvislosti se zpracováním osobních údajů, a dále odstranění překážek bránících volnému pohybu těchto údajů.
- 5 Článek 3 této směrnice v odstavci 1 stanovil:
„Tato směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny.“

6 Kapitola II uvedené směrnice obsahovala oddíl I, nazvaný „Zásady pro kvalitu údajů“, který tvořil článek 6 téže směrnice, který stanovil:

„1. Členské státy stanoví, že osobní údaje musejí být:

- a) zpracovány korektně a zákonným způsobem;
- b) shromažďovány pro stanovené účely, výslovně vyjádřené a legitimní a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely. Další zpracování pro historické, statistické nebo vědecké účely není považováno za neslučitelné, pokud členské státy poskytnou vhodná ochranná opatření;
- c) přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány;
- d) přesné, a je-li to nezbytné, i aktualizované; musí být přijata veškerá rozumná opatření, aby nepřesné nebo neúplné údaje s ohledem na účely, pro které byly shromažďovány nebo dále zpracovávány, byly vymazány nebo opraveny;
- e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší než je nezbytné pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány nebo dále zpracovávány. Členské státy stanoví vhodná ochranná opatření pro osobní údaje, které jsou uchovávány po dobu delší, než je uvedeno výše, pro historické, statistické či vědecké účely.

2. Dodržování odstavce 1 zajistí správce.“

7 V oddíle II této kapitoly II, nadepsaném „Zásady pro oprávněné zpracování údajů“, zněl článek 7 směrnice 95/46 takto:

„Členské státy stanoví, že zpracování osobních údajů může být provedeno pouze pokud:

- a) subjekt údajů nezpochybnitelně udělil souhlas;
nebo
- b) je zpracování nezbytné pro splnění smlouvy, kde je subjekt údajů jednou ze stran, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu;
nebo
- c) je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce;
nebo
- d) je nezbytné pro zachování životně důležitých zájmů subjektu údajů;
nebo
- e) je nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány;
nebo

- f) je nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány, za podmínky, že nepřevyšují zájem nebo základní práva a svobody subjektu údajů, které vyžadují ochranu podle čl. 1 odst. 1.“

Rumunské právo

- 8 Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (zákon č. 677/2001 o ochraně osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volným pohybem těchto údajů) (*Monitorul Oficial*, část I, č. 790 ze dne 12. prosince 2001), ve znění zákona č. 102/2005 a mimořádného nařízení vlády č. 36/2007, použitelný *ratione temporis* na spor v původním řízení, byl přijat k provedení směrnice 95/46 do rumunského práva.

- 9 Článek 5 tohoto zákona stanovil:

„1. Veškeré zpracování osobních údajů, pokud se týká údajů z kategorií uvedených v čl. 7 odst. 1 a v člincích 8 a 10, může být provedeno pouze tehdy, pokud subjekt údajů k takovému zpracování výslovně a jednoznačně udělil souhlas.

2. Souhlas subjektu údajů není vyžadován v těchto případech:

- a) je-li zpracování nezbytné pro splnění smlouvy nebo smlouvy o smlouvě budoucí, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro přijetí opatření před uzavřením smlouvy nebo smlouvy o smlouvě budoucí na žádost tohoto subjektu;
- b) je-li zpracování nezbytné pro ochranu života, fyzické integrity nebo zdraví subjektu údajů nebo jiné ohrožené osoby;
- c) je-li zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti správce;
- d) je-li zpracování nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány;
- e) je-li zpracování nezbytné pro uskutečnění oprávněného zájmu správce nebo třetí osoby, které jsou údaje sdělovány, za předpokladu, že tento zájem nepoškozuje zájem nebo základní práva a svobody subjektu údajů;
- f) týká-li se zpracování údajů z veřejně přístupných údajů získaných v souladu se zákonem;
- g) provádí-li se zpracování výlučně pro statistické, historické nebo vědecké účely a údaje zůstávají v průběhu zpracování anonymizovány.

3. Ustanoveními odstavce 2 nejsou dotčeny právní předpisy upravující povinnost veřejných orgánů dodržovat a chránit osobní, rodinný a soukromý život.“

- 10 V rozhodnutí Autoritate Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Národní úřad pro dohled nad zpracováním osobních údajů, Rumunsko, dále jen „ANSPDCP“) č. 52/2012 o zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového monitorovacího systému, ve znění použitelném na spor v původním řízení, bylo v článku 1 stanoveno:

„Shromažďování, zaznamenávání, ukládání, používání, sdělování, zpřístupnění nebo jakékoli jiné zpracování údajů tvořených obrázy prostřednictvím kamerového monitorovacího systému, které přímo nebo nepřímo umožňují identifikaci fyzických osob, jsou zpracováváním osobních údajů, které spadají do působnosti [zákonu č. 677/2001].“

11 Článek 4 tohoto rozhodnutí stanovil:

„Monitorování prostřednictvím kamerového systému lze provádět zejména za účelem:

- a) předcházení trestným činům a boji proti nim;
- b) monitorování provozu na pozemních komunikacích a zjišťování porušení pravidel silničního provozu;
- c) opatrování a ochrany osob, majetku a hodnot, staveb a zařízení ve veřejném zájmu i budov;
- d) provádění opatření ve veřejném zájmu nebo výkonu veřejné moci;
- e) uskutečňování oprávněných zájmů za podmínky, že nepoškozují základní práva a svobody subjektů údajů.“

12 Článek 5 odst. 1 až 3 uvedeného rozhodnutí zněl:

„1. Monitorování prostřednictvím kamerového systému lze provádět na místech a v prostorách otevřených nebo určených veřejnosti, včetně veřejných přístupových cest ve veřejném nebo soukromém vlastnictví, a to za podmínek stanovených zákonem.

2. Kamery monitorovacího systému se umísťují na viditelném místě.

3. Používání utajeného kamerového monitorovacího systému je s výjimkou případů stanovených zákonem zakázáno.“

13 Článek 6 téhož rozhodnutí uváděl:

„Zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerových monitorovacích systémů se provádí s výslovným a nezpochybnitelným souhlasem subjektu údajů nebo v případech uvedených v čl. 5 odst. 2 zákona č. 677/2001 [...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

14 TK bydlí v bytě, který vlastní a který se nachází v bytovém domě M5A. Na žádost některých spoluvlastníků tohoto domu přijalo společenství vlastníků na shromáždění, které se konalo dne 7. dubna 2016, rozhodnutí, kterým bylo schváleno umístění kamer monitorovacího systému v tomto domě.

15 V rámci výkonu tohoto rozhodnutí byly do společných částí budovy M5A nainstalovány tři kamery monitorovacího systému. První kamera zabírala přední část budovy, zatímco druhá kamera byla nainstalována do vstupního prostoru v přízemí a třetí kamera do výtahu budovy.

16 TK odmítl instalaci tohoto kamerového monitorovacího systému z důvodu, že jde o porušení práva na respektování soukromého života.

17 Poté, co TK zjistil, že i přes četné kroky a písemné uznání společenství vlastníků, že je instalace kamerového monitorovacího systému protiprávní, tento systém nadále funguje, se obrátil na předkládající soud, aby uvedenému společenství nařídil odinstalovat všechny tři předmětné kamery a definitivně ukončit jejich provozování pod hrozbou uložení peněžité sankce.

- 18 TK u předkládajícího soudu tvrdil, že dotčený kamerový monitorovací systém porušuje primární a sekundární právo Unie, konkrétně právo na respektování soukromého života, jakož i vnitrostátní právo na ochranu soukromého života. TK mimoto uvedl, že společenství vlastníků na sebe vzalo funkci správce osobních údajů, aniž se zaregistrovalo v souladu s postupem stanoveným k tomuto účelu zákonem.
- 19 Společenství vlastníků uvedlo, že rozhodnutí o instalaci kamerového monitorovacího systému bylo přijato za účelem co nejefektivnějšího monitorování společných prostor v domě, a to z toho důvodu, že byl opakovaně poničen výtah a že ve více bytech i ve společných částech domu došlo ke vloupáním a krádežím.
- 20 Společenství vlastníků rovněž uvedlo, že jiná dříve přijatá opatření, a sice zabezpečení vstupu do budovy prostřednictvím instalace systému domovního telefonu a vstupu na magnetickou kartu, nezabránila opakovanému páchání trestných činů téže povahy.
- 21 Společenství vlastníků kromě toho zaslalo TK protokol, který vyhotovilo se společností, jež instalovala kamery monitorovacího systému, v kterém bylo uvedeno, že dne 21. října 2016 došlo k vymazání a odpojení pevného disku systému, že tento disk přestal být používán a že zaznamenané snímky byly smazány.
- 22 Společenství vlastníků rovněž předalo TK další protokol ze dne 18. května 2017, z kterého vyplývá, že všechny tři předmětné kamery monitorovacího systému byly odinstalovány. V tomto protokolu bylo uvedeno, že společenství vlastníků v mezidobí dokončilo postup umožňující jeho zápis jako správce osobních údajů.
- 23 TK však u předkládajícího soudu poznamenal, že ony tři kamery monitorovacího systému jsou stále na místě.
- 24 Předkládající soud uvádí, že článek 5 zákona č. 677/2001 obecně stanoví, že zpracování osobních údajů, jako je zpracování obrazů prostřednictvím kamerového monitorovacího systému, lze provést pouze tehdy, pokud subjekt údajů výslovně a nezpochybnitelně udělil souhlas. Odstavec 2 téhož článku však podle předkládajícího soudu uvádí řadu výjimek z tohoto pravidla, mezi které patří i pravidlo, podle kterého je zpracování osobních údajů nezbytné pro ochranu života, tělesné integrity nebo zdraví subjektu údajů nebo jiné ohrožené osoby. Rozhodnutí ANSPDCP č. 52/2012 upravuje výjimku téže povahy.
- 25 Předkládající soud dále odkazuje zejména na čl. 52 odst. 1 Listiny, který zakotvuje zásadu, podle níž musí existovat vztah proporcionality mezi cílem sledovaným zásahem do práv a svobod občanů a použitými prostředky.
- 26 Podle předkládajícího soudu přitom kamerový monitorovací systém dotčený v projednávané věci není podle všeho používán způsobem nebo za účelem, který neodpovídá cíli uvedenému společenstvím vlastníků, a sice cíli chránit život, fyzickou integritu a zdraví subjektů údajů, tj. spoluvlastníků budovy, ve které byl tento systém nainstalován.
- 27 Za těchto okolností se Tribunalul București (soud prvního stupně v Bukurešti, Rumunsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být články 8 a 52 Listiny a čl. 7 písm. f) směrnice 95/46/ES vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, a sice čl. 5 odst. 2 [zákonu č. 677/2001] a článku 6 [rozhodnutí ANSPDCP č. 52/2012], které stanoví možnost použití kamerového monitorovacího systému bez souhlasu subjektu údajů za účelem zajištění ostrahy osob, majetku a hodnot a jejich ochrany a za účelem uskutečnění oprávněných zájmů?

- 2) Musí být články 8 a 52 Listiny vykládány v tom smyslu, že omezení práv a svobod prostřednictvím kamerového monitorovacího systému dodržuje zásadu proporcionality, splňuje požadavek ‚nezbytnosti‘ a ‚odpovídá účelům veřejného zájmu nebo potřebě chránit práva a svobody druhých‘, pokud správce údajů může k ochraně oprávněného zájmu přijmout jiná opatření?
- 3) Musí být čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 vykládán v tom smyslu, že ‚oprávněný zájem‘ správce musí být prokázán, existující a trvajícím v době zpracování?
- 4) Musí být čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46 vykládán v tom smyslu, že zpracování (kamerový monitorovací systém) je nadměrné nebo nevhodné, pokud správce může k ochraně oprávněného zájmu přijmout jiná opatření?“

K předběžným otázkám

- 28 Na úvod je třeba na prvním místě konstatovat, že i když předkládající soud ve čtvrté otázce odkazuje na čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46, neposkytuje žádné vysvětlení relevance tohoto ustanovení pro řešení sporu dotčeného ve věci v původním řízení.
- 29 Uvedené ustanovení se totiž týká pouze požadavků, které je třeba splnit při uchování údajů. Nic ve spise, který má Soudní dvůr k dispozici, přitom neumožňuje mít za to, že se spor v původním řízení týká tohoto aspektu.
- 30 Naproti tomu v rozsahu, v němž se předkládající soud touto otázkou v podstatě táže, zda je zavedení takového kamerového monitorovacího systému, jako je systém dotčený ve věci v původním řízení, přiměřené ve vztahu ke sledovaným cílům, je třeba uvést, že se otázka, zda osobní údaje shromážděné tímto systémem splňují požadavek proporcionality, vztahuje k výkladu čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46.
- 31 Posledně uvedené ustanovení přitom musí být zohledněno při ověření druhé podmínky stanovené v čl. 7 písm. f) směrnice 95/46, podle níž musí být zpracování osobních údajů „nezbytné“ pro uskutečnění oprávněného zájmu.
- 32 Na druhém místě předkládající soud první a druhou otázkou odkazuje izolovaně na články 8 a 52 Listiny nebo odkazuje na tyto uvedené články ve spojení s čl. 7 písm. f) směrnice 95/46. Soudní dvůr již přitom uvedl, že posouzení podmínky stanovené v tomto ustanovení týkající se existence základních práv a svobod osoby, na kterou se vztahuje ochrana údajů, které mají přednost před oprávněným zájmem správce údajů nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány, vyžaduje vyvažování práv a zájmů stojících v dotčeném případě proti sobě, které v zásadě závisí na konkrétních okolnostech jednotlivých případů a v jehož rámci musí být zohledněna důležitost práv subjektu údajů vyplývajících z článků 7 a 8 Listiny (rozsudek ze dne 24. listopadu 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 40). Z toho vyplývá, že tyto články 8 a 52 nesmí být v projednávaném případě uplatněny izolovaně.
- 33 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že podstatou těchto otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 6 odst. 1 písm. c) a čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 ve spojení s články 7 a 8 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením, která povolují zavedení takového kamerového monitorovacího systému, jako je systém dotčený ve věci v původním řízení, který je bez souhlasu subjektů údajů nainstalován ve společných částech bytového domu pro účely sledování oprávněných zájmů spočívajících v zajištění ostrahy osob a majetku a jejich ochrany?

- 34 Je třeba připomenout, že monitorování prostřednictvím obrazového záznamu zachycujícího osoby, ukládaného formou nekonečné smyčky do nahrávacího zařízení, a sice na pevný disk, představuje v souladu s čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46 automatizované zpracování osobních údajů (rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 25).
- 35 Kamerový monitorovací systém musí být tedy kvalifikován jako automatizované zpracování osobních údajů ve smyslu uvedeného ustanovení, jestliže nainstalované zařízení umožňuje zaznamenávat a ukládat takové osobní údaje jako obrazy, které umožňují identifikaci fyzických osob. Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda systém dotčený ve věci v původním řízení takové znaky vykazuje.
- 36 Mimoto jakékoliv zpracování osobních údajů musí být jednak v souladu se zásadami pro kvalitu údajů zakotvenými v článku 6 směrnice 95/46 a jednak musí splňovat některou ze zásad pro oprávněné zpracování údajů uvedených v článku 7 této směrnice (rozsudek ze dne 13. května 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 71 a citovaná judikatura).
- 37 Článek 7 směrnice 95/46 stanoví taxativní a omezující výčet případů, v nichž lze zpracování osobních údajů považovat za oprávněné. Členské státy nemohou doplnit nové zásady pro oprávněné zpracování osobních údajů, obsažené v uvedeném článku, ani stanovit další požadavky, které by pozměnily dosah některé ze šesti zásad zakotvených v tomto článku (rozsudek ze dne 19. října 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, bod 57).
- 38 Z toho vyplývá, že aby mohlo být zpracování osobních údajů považováno za oprávněné, musí spadat pod jeden ze šesti případů stanovených v článku 7 směrnice 95/46.
- 39 Otázky, které klade předkládající soud, se týkají zejména zásady pro oprávněné zpracování údajů uvedené v čl. 7 písm. f) směrnice 95/46, což je ustanovení, které bylo provedeno do rumunského právního řádu prostřednictvím čl. 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 677/2001, na který odkazuje rovněž článek 6 rozhodnutí ANSPDCP č. 52/2012, pokud jde konkrétně o zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového monitorovacího systému.
- 40 Článek 7 písm. f) směrnice 95/46 v tomto ohledu stanoví tři kumulativní podmínky pro to, aby bylo zpracování osobních údajů oprávněné, a sice zaprvé sledování oprávněného zájmu správce nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány, zadruhé nezbytnost zpracování osobních údajů pro uskutečnění sledovaných oprávněných zájmů a zatřetí podmínku, že před sledovaným oprávněným zájmem nemají přednost základní práva a svobody osoby, na kterou se vztahuje ochrana údajů (rozsudek ze dne 4. května 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, bod 28).
- 41 Je třeba zdůraznit, že čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 nevyžaduje souhlas subjektu údajů. Takový souhlas je však naproti tomu zahrnut jako podmínka, na kterou je vázáno zpracování osobních údajů, v čl. 7 písm. a) této směrnice.
- 42 V projednávané věci je možné cíl, který v podstatě sleduje správce údajů nainstalováním takového kamerového monitorovacího systému, jako je systém dotčený ve věci v původním řízení, a sice ochrana majetku, zdraví a života vlastníků domu, kvalifikovat jako „oprávněný zájem“ ve smyslu čl. 7 písm. f) směrnice 95/46. První podmínka stanovená v tomto ustanovení je tedy podle všeho v zásadě splněna (obdobně viz rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 34).
- 43 Předkládající soud si však klade otázku, zda první z podmínek stanovených v tomto čl. 7 písm. f) musí být chápána v tom smyslu, že zájem, který dotčený správce sleduje, musí být jednak „prokázán“ a jednak musí být „v okamžiku zpracování vzniklý a trvajícím“.

- 44 V tomto ohledu je třeba uvést, jak rovněž tvrdily rumunská a česká vláda, Irsko, rakouská vláda, portugalská vláda, jakož i Komise, že vzhledem k tomu, že podle čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 musí správce osobních údajů nebo třetí osoba či osoby, kterým jsou údaje sdělovány, sledovat oprávněný zájem odůvodňující takové zpracování, musí být tento zájem vzniklý a trvající k datu zpracování a nesmí mít k tomuto datu hypotetickou povahu. Nelze nicméně při posuzování všech okolností projednávaného případu nutně vyžadovat, aby v minulosti došlo k narušení bezpečnosti majetku a osob.
- 45 V projednávané věci je v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, podmínka týkající se existence vzniklého a trvajícího zájmu podle všeho v každém případě splněna, jelikož předkládající soud uvádí, že před nainstalováním kamerového monitorovacího systému docházelo ke krádežím, vloupáním a vandalismu, a to i navzdory tomu, že byl ke vstupu do domu nainstalován zabezpečovací systém spočívající v používání domovního telefonu a magnetické karty.
- 46 Pokud jde o druhou podmínku stanovenou v čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 týkající se nezbytnosti zpracování osobních údajů pro uskutečnění sledovaných oprávněných zájmů, Soudní dvůr připomněl, že výjimky ze zásady ochrany osobních údajů a její omezení musí být činěny v mezích toho, co je naprosto nezbytné (rozsudek ze dne 4. května 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, bod 30 a citovaná judikatura).
- 47 Tato podmínka ukládá předkládajícímu soudu, aby ověřil, že oprávněného zájmu na zpracování údajů, který sleduje kamerový monitorovací systém dotčený ve věci v původním řízení, který v podstatě spočívá v zajištění bezpečnosti majetku a osob a předcházení výskytu protiprávních jednání, nemůže být rozumně dosaženo stejně účinným způsobem jinými prostředky, které by méně zasahovaly do základních svobod a práv subjektů údajů, zejména pak práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů, které jsou zaručeny články 7 a 8 Listiny.
- 48 Kromě toho, jak tvrdila Komise, podmínka spočívající v nezbytnosti zpracování údajů musí být zkoumána společně se zásadou „minimalizace údajů“ zakotvenou v čl. 6 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46, podle které musí být osobní údaje „přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány“.
- 49 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že požadavky týkající se přiměřenosti zpracování údajů dotčeného ve věci v původním řízení byly podle všeho zohledněny. Je totiž nesporné, že alternativní opatření, která spočívají v zabezpečovacím systému, který je umístěn ve vstupu do domu a vyžaduje používání domovního telefonu a magnetické karty, byla zavedena, ale že se ukázala jako nedostatečná. Kromě toho dotčená kamera monitorovacího systému zabírá pouze společné části spoluvlastnictví a přístup k těmto prostorám.
- 50 Přiměřenost zpracování údajů prostřednictvím kamery monitorovacího systému však musí být posuzována s ohledem na konkrétní způsoby umístění a fungování této kamery, které musí omezit dopad na práva a svobody subjektů údajů při současném zajištění účinnosti dotčeného kamerového monitorovacího systému.
- 51 Jak uvedla Komise, podmínka týkající se nezbytnosti zpracování údajů znamená, že správce musí posoudit například, zda je dostačující, aby monitorování kamerami fungovalo pouze v noci nebo mimo běžnou pracovní dobu, a musí blokovat nebo rozmazat obrazy pořízené v místech, kde monitorování není nezbytné.
- 52 Konečně, pokud jde o třetí podmínku stanovenou v čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 týkající se existence základních práv a svobod osoby, na kterou se vztahuje ochrana údajů, které mají přednost před oprávněným zájmem správce údajů nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány, je třeba připomenout, jak již bylo uvedeno v bodě 32 tohoto rozsudku, že posouzení této podmínky vyžaduje

vyvažování práv a zájmů stojících v daném případě proti sobě, které v zásadě závisí na konkrétních okolnostech jednotlivých případů a v jehož rámci musí být zohledněna důležitost práv subjektu údajů vyplývajících z článků 7 a 8 Listiny.

- 53 V této souvislosti Soudní dvůr rozhodl, že čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 brání tomu, aby členský stát vyloučil kategorickým a obecným způsobem možnost zpracování určitých kategorií osobních údajů a neumožnil vážení proti sobě stojících práv a zájmů v konkrétním případě. Členský stát tedy nemůže pro tyto kategorie předepisovat s konečnou platností výsledek vážení proti sobě stojících práv a zájmů, a nepřipustit odlišný výsledek z důvodu zvláštních okolností konkrétního případu (rozsudek ze dne 19. října 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, bod 62).
- 54 Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že pro účely tohoto vážení je možné vzít v úvahu variabilitu závažnosti zásahu do základních práv osoby dotčené uvedeným zpracováním údajů v závislosti na možnosti zpřístupnění dotčených údajů ve veřejně přístupných zdrojích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. května, Rigas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, bod 32).
- 55 Na rozdíl od zpracování údajů pocházejících z veřejně přístupných zdrojů znamená zpracování údajů pocházejících ze zdrojů, které nejsou veřejnosti přístupné, že informace o soukromém životě subjektu údajů budou od nynějška známy správci a případně třetí osobě či osobám, kterým jsou údaje sdělovány. Skutečný význam tohoto závažnějšího zásahu do práv subjektu údajů, která jsou zakotvena v článcích 7 a 8 Listiny, musí být zohledněn tím, že bude poměřen s oprávněným zájmem správce nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 45).
- 56 Kritérium týkající se závažnosti zásahu do práv a svobod subjektu údajů je podstatným prvkem pro provedení vážení nebo poměření případ od případu, který je vyžadován čl. 7 písm. f) směrnice 95/46.
- 57 V tomto ohledu je třeba zohlednit zejména povahu dotčených osobních údajů, konkrétně případně citlivou povahu těchto údajů, jakož i povahu a konkrétní způsoby zpracování dotčených údajů, konkrétně počet osob, které mají přístup k těmto údajům, a podmínky pro přístup k těmto údajům.
- 58 Pro toto vážení jsou relevantní i rozumná očekávání subjektu údajů, že jeho osobní údaje nebudou zpracovány, pokud za okolností projednávané věci tento subjekt nemůže rozumně očekávat další zpracování osobních údajů.
- 59 Konečně musí být tyto skutečnosti poměřeny s významem oprávněného zájmu všech vlastníků dotyčné nemovitosti, který v projednávané věci sleduje dotčený kamerový monitorovací systém, jelikož jeho cílem je především zajistit ochranu majetku, zdraví a života uvedených vlastníků.
- 60 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 6 odst. 1 písm. c) a čl. 7 písm. f) směrnice 95/46 ve spojení s články 7 a 8 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním ustanovením, která umožňují umístění takového kamerového monitorovacího systému, jako je systém dotčený ve věci v původním řízení, který je nainstalován ve společných částech bytového domu pro účely sledování oprávněných zájmů spočívajících v zajištění ostrahy osob a majetku a jejich ochrany bez souhlasu subjektů údajů, pokud zpracování osobních údajů prováděné prostřednictvím dotčeného kamerového monitorovacího systému splňuje podmínky stanovené v uvedeném čl. 7 písm. f), což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K nákladům řízení

- ⁶¹ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 6 odst. 1 písm. c) a čl. 7 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ve spojení s články 7 a 8 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním ustanovením, která umožňují umístění takového kamerového monitorovacího systému, jako je systém dotčený ve věci v původním řízení, který je nainstalován ve společných částech bytového domu pro účely sledování oprávněných zájmů spočívajících v zajištění ostrahy osob a majetku a jejich ochrany bez souhlasu subjektů údajů, pokud zpracování osobních údajů prováděné prostřednictvím dotčeného kamerového monitorovacího systému splňuje podmínky stanovené v uvedeném čl. 7 písm. f), což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Podpisy.